

3 190

Katalog AOJP

ARCHIV OTCE JAROSLAVA POPELKY, S.J.

PRAHA - LISTOPAD 1989

MILOŇ NOVOTNÝ

Vzhůru již hlavu, národe,
k nebi své vzdvihni oči!
viz: jsou tam i malé hvězdičky,
kol nichž se velké točí!

Toť prostě tím: ty maličké
z jaderného jsou štádu,
ale ty velké a poslušné
jen z plynových jsou hadrů.

Troufám, že při té myšlence
srdce ti povyskočí –
nuž – buďme tou malou hvězdičkou,
kol níž se velké točí!

Jde to, ačh jde! jen každý hled
k vlastnímu dobře jádru:
bude-li každý z nás z křemene,
je celý národ z kvádrů!

JAN NERUDA

VRACÍME SE DO EVROPY

Těch deset dní Pražského podzimu 1989 zapůsobilo jako osvobozující zemětřesení. Jako Pavlovi ve Filipech (Sk 17), tak i nám spadla pouta, a otevřely se nám dveře do světa. Ale do jakého světa se teď vracíme? Když se Jani Václav Havel nebo Jan Čarnogurský vrátili po několika měsících z vězení, stačilo jim pár dní, a křihně pokračovali dál.

My, jako celek, jsme teď spíše v situaci vězně vracejícího se po mnoha letech do poměrá Jemu cizích. Potřebuje čas, aby se do nich vpravil. V této zemi dohlasla demokracie před půl stoletím. Jen my od sedesátí výše máme živou zkušenost a politickou svobodou podle evropské normy (ruka 1929 celonárodní oslavy svatováclavského milénia, r. 1935 celostátní katolický sjezd). O něco mladší zažili po druhé světové válce krátké období demokracie „jakoby“ (malá ilustrace: když P. Kajpr, redaktor nezapomenutelného Kaťolika, poslal do tiskárny článek, který se komunistům nezahlouval, zadržili to tak, že ho sazeči odmítli vysázet). Dnešní třicátníci pamatují pokus komunistů dodat socialismu „lidskou tvář“ (k jaké míře svobody by byl dospěl, těžko odhadnout), takže velká většina občanů Československa skutečnou politickou svobodou nezažila. Zato na ni dopadala vytrvalá propaganda líčící západní společnost jako zaháňující kapitalismus (nacisté soplili proti plutokratům).

Žádný politický systém není doko-

Pozdrav ze Slovenska

Díky Bohu vstupujeme v novém roce do nové etapy naší práce v období prvních kroků k náboženské svobodě.

Přejeme si, aby to bylo též období prohloubené spolupráce českých a slovenských katolíků.

K tomu všemu redakci i čtenářům Katolického týdeníku přeje a vyprošuje hojnost Božího požehnání

Redakční rada
Slovenských katolických novin

nalý, ani demokracie. Přesto o ní platí, co kdysi řekl Winston Churchill: „Má tisíc a jednu chybu, ale přesto je to nejméně špatný způsob vlády.“ Kromě toho má hluboké křesťanské kořeny v učení o zásadní rovnosti všech lidí před Bohem. Totality 20. století byly nejen protilidské, ale také se dopustily vzpoury proti Stvořiteli, když upíraly místo na slunci už i právo na existenci celým skupinám lidí. Také tím, že se rozhodly opravit stvoření chovem „čisté rasy“, nebo výrobou „nového člověka“.

Nic naplat, podívat se na hory nirtval a moře utrpení vzešlých z této lidské pychy je potřebné k tomu, abychom nezahlouvali mezi zákoutím u egyptských hrobců a namáhavou cestou za svobodným, „důstojným lidstvím. Ještě u nás není vláda plně v rukou lidu, ještě si mohou zahorkit naslínici slovně troufnout, jako major Š. v Praze 5: „Až se to obrátí, my vám to spočítáme“ [Lidová demokracie, 18. 12. 1989]. Fakticky dobytek svobody je třeba zadržovat, a nakonec zajistit legislativně i mocensky. Do té doby nejen hlas Otce kardinála, ale i přislý hlas svědomí nás volá k odpovědnosti za svobodu víry, církve a národa.

Reknete, že vnitřní svoboda duše je víc než zevní, politická. Nepochybně, ale také je pravda, že mnoho lidí si udrží svou lidskou důstojnost a svobodu pouze v příznivých vnějších podmínkách. Proto je nutné za ně bojovat, a to dokážou nejlépe právě lidé vnitřně svobodní. Dnes je to u nás vedle zralých osobností také celá generace mladých. Co jim tak obdivuhodně zahýbalo — nastřádaný odpor proti lži a násilí, ryzí touha po krásném životě, „duše přirozeně křesťanská“, mohutný závan Duchů?

V každém případě vdochujeme ovzduší této „něžné revoluce“ a podporujeme ji, jak jen můžeme. Dobrá a čistá jsou její cíle i prostředky, jako by vyrazily přímo z evangelijních kořenů evropské kultury. A také, řekněme svatováclavský styl boje proti zlu a za dobro, přinesme jako svůj příspěvek při návratu do rodiny svobodných národů.

OTO MÁDR

- C1 LETADLEM K SEVERNÍ TOČNĚ. Roald Amundsen.
Napsali účastníci polární výpravy 1925. Václav Petr, Pha 1926.
- C2 S BYRDEM NA JIŽNÍ TOČNU. Richard Evelyn Byrd. " " 1931.
- C3 ZEMĚ KOLIBŘÍKŮ /TRINIDAD./ Dr. Karel Domin. J. Otto, Pha 1931.
- C4 GORILA. Martin Johnson. Africká dobrodružství s gorilami
a trpaslíky. Václav Petr, Praha, 1932.
- C5 SIMBA. Martin Johnson. Př. B. Z. Nekovařík. Václav Petr, Pha 1932.
- C6 MEZI LOVCI PEREL A LEBEK. Frank Hurley. Dobrodružství ve vzduchu,
na zemi a na moři na Nové Guinei. Václav Petr, Praha 1932.
- C7 PRVNÍ PŘES EVEREST. Expedice lady Houstonové na Mount Everest.
Václav Petr, Praha, 1934.

PRAHA - LISTOPAD 1989

MILOŇ NOVOTNÝ

Bóze, tobě patří všechno na nebi i na zemi, a ti, kdo vládnou, jsou v tvých službách; vyslyš naše prosby za nejvyššího představitele našeho státu: pomáhej mu, ať poznává, co je správné, a dobře vykonává svůj úrad, aby byl vzdycky zajisten právní řád a svobodné rozvíjení lidské osobnosti.

- C8 NAD AFRICKÝMI DŽUNGLEMI. 100.000 km letadlem. V. Petr, Pha 1936.
Martin Johnson.
- C9 PLACHETKOU A LETADLEM DO OHŇOVÉ ZEMĚ. Gunther Plüschov.
Př. Jan Grmela. ORBIS v Praze XII, 1930.
- C10 KANIBAL CORYTON. G.P.Robinson. Př. Josef Hruša.
Příběhy sedmi let, které Lord Coryton se svými druhy ztrávil
mezi lidojedý na Borneu. O tom, jak utekli a byli zachráněni:
a jak byli přivítáni v Anglii a v Americe když se opět vrátili
do náručí civilizace. Orbis v Praze XII, 1931.
- C11 V ROVNÍKOVĚ AFRICE. Frant. Paul. Orbis, Praha 1931.
- C12 CELÝM SVĚTEM. Karel Mirvald. Výbor z cestopisů.Orbis, Praha, 1936.
- C13 ZEMĚ ZADÁVENÁ ŽIZNÍ. Jaroslav R. Vávra. Dvě cesty na Saharu.
Orbis, Praha, 1939.
- C14 LOVCI KOŽIŠIN. Helge Ingstad. Př. Břetislav Mencák.
Jejich osudy a dobrodružství v severní Kanadě. Orbis, Pha, 1940.
- C15 ZA SLUNNÝCH DNÍ. Jón Svensson. Př. Jan Hrubý. UNIVERSUM, Pha, 1934.
- C16 NONNI A MANNI. Jón Svensson. Př. Jan Hrubý. VYŠEHRAD, Pha, 1934.
- C17 Z VLASTI NONNIHO, Jón Svensson. Př. Jan Hrubý. " , Pha, 1935.
- C18 MĚSTO NA BŘEHU MOŘSKÉM. Jón Svensson. Př. Jan Hrubý. ", Pha, 1935.
- C19 ČLUNEM PŘES MOŘE. Jón Svensson. Př. Jan Hrubý. VYŠEHRAD, Pha, 1937.
- C20 NONNI MISIONÁŘEM A JINÉ VZPOMÍNKY. Jón Svensson. Př. Václav Feřt
a Jan Hrubý. VYŠEHRAD, Praha, 1936.
/Zahrnuje kapitulu popisující Nonniho návštěvu v Československu/
- C21 OHŇOVÝ OSTROV U POLÁRNÍHO KRUHU. Jón Svensson. Př. Jan Hrubý.
VYŠEHRAD, Praha, 1937.
- C22 PIRÁTOVA ZÁVĚŤ. Román z Balkánu. Věnováno památce slovanských
synů padlých za světové války v lednu 1916 v bitvě o Lovčen.
Východočeské knihkupectví, Hradec Králové,
1936.

NÁRODNÍ SVAZ ČESKÝCH KATOLÍKŮ-PACIFIC DISTRICT
953 S. RAYMOND AVE, PASADENA, CA 91105. \$ 3.00

JOŽKA PEJSKAR: POSLEDNÍ POČTA III
330 N. Stage Coach Lane FALLBROOK CA 92028
Cena s poštovným \$40.00.

OTCOVÉ ŠKARVADA A POPELKA /1917-1987/
LOYOLA HIGH SCHOOL, LOS ANGELES L.P.I. PHOTO

NÁVŠTEVA Z ŘÍMA

Ve dnech 21.-26. prosince 1989 pobýval v režii Praze biskup pověřený duchovní správou našich krajanů v cizině, mons. Jaroslav Škarvada. Na některé věci, které jsou zajímavé pro nás doma, se ho zeptal jeho давny přítel Oto Mladý.

Nas milý bratře, biskupe litomyšlský, buď srdečně vítan po čtyřiceti letech v Praze, opět svobodně. Přišel ses ujmout správu svého biskupství?

Těto věci se dotkl pan Václav Havel při našem rozhovoru. Vysvětlil jsem mu, že jde o pouhý titul biskupství zaměřeno v průběhu husitských vátek. Takové tituly je zvykem dávat biskupům buď pomocným v některé zve diecézi, nebo takovým, kteří mají jiný úkol. Fusobilo velmi podivně, když po me biskupsko konsekraci před sedmi lety tento titul velice podivně tehdejší stal specialistý pro ves chránit.

Jaky pastyrský úkol byl přidělen

V papežské ročenku Annuario pontificio je psáno, že jsem pověřen duchovní péčí o české katolíky mimo vlast. Nad mou „diecézi“ slunce nezapadne. Jen v tomto roce 1989 jsem navštívil naše krajany v Jižní Africe, Austrálii a Spojených státech amerických, nemluvě o kratších pastoračních cestách po Evropě. Z Prahy teď zamířím přímo do severní Itálie, kde budu mít třídní exercicie pro českou mládež z Evropy v domě našeho střediska Velehrad.

Před čtyřiceti lety jsem zažil při svém studijním pobytu touu přítel v Římě. Stal ses knězem pražské arcidiecéze. Vrátilš se do ní?

Zůstal jsem p vždycky věrný srdcem, ale zatím jsem měl možnost sloužit jí pouze v osobě arcibiskupa

Josefa Berana, když byl roku 1985 propuštěn z dlouholeté internace o jako kardinál přišel do Říma. Povolal mě za svého sekretáře. Doprovázel jsem ho na jeho cestách po světě a také vozil autem na koncilní shromáždění. Bylo to čtvrté zasedání Druhého vatikánského koncilu, kde ironesi svůj významný projev o svobodě svědomí.

Teď máš na starosti nejen české katolíky v cizině, ale i jejich kněze, kteří po studiu v římské koleji Nepomucenum, kde bydleli a navštěvovali Lateranskou univerzitu, byli vysvěceni pro svou diecézi ve vlasti. Nyní slouží na území jiných diecézí. Komu podléhají podle kanonického práva?

Musím to vysvětlit trochu obšírněji. Příklad: Český kněz v Sydney je zařazen do pastoračního působení tainnější diecéze. Ale byl tam vyslán a pověřen pastorační krajanů. V období izolace od vlasti jsem měl od Svatého stolce pravomoc, která normálně přísluší biskupům diecézí, do nichž jsou kněží při svěcení inkardinováni. Když jsem světil kandidáty kněžství z Nepomucena, přijímal jsem je do jejich diecézí doma, ale zůstávali pod mou jurisdikcí pro práci mimo vlast. V zemích, kde jsou řádné biskupské konference, je biskup, pověřený pastorační krajanů, členem té konference. Zdá se, že takový stav nastane brzy i u nás.

Jak to bude nyní vypadat se studiem teologie v Římě? Dříve posílali biskupové vybrané teology do Říma, a oni se pak vraceli domů.

Jsem přesvědčen, že místo emigrantů budou do Nepomucena přicházet teologové z domova. Vždyť tato papežská kolej byla zřízena před šedesáti lety k tomuto účelu.

Navzdory zaneprázdnění jinými úkoly jste s dalšími římskými spoluobraty věnovali mnoho sil nám doma. Jsme vám dlužní velké díky. Zvlášť cenné bylo pro nás vyslání Vatikánského rozhlasu. Bude teď pokračovat?

Vatikán vysílá v mnoha jazycích pro katolíky v nesvobodě, ale i do zemí s plnou svobodou. Je to prostředek umožňující přímé spojení Svatého otce se všemi místními církvemi. Proto bude i české a slovenské vysílání pokračovat. Ostatně při pouli ke kanonizaci svatě Anežky jsme získali zdatného dopisovatele z Prahy.

Veliké dílo znamenala také ediční činnost Křesťanské akademie. Vedle knih jsme četli časopisy Nový život a SIBIRIÁNE. Vyřídí naše poděkování zvlášť redaktoru edice dr. Jaroslavu Polcovu a redaktoru oblíbeného Svědectví prof. dr. Karlu Skalickému, ovšem i dalším, kteří obětavě nesli velké břímě této duchovní služby nám doma.

Rád. Ale chci říci, že i my jsme zavázáni nesmírnou vděčností vám. Víme, že bez vaší věrnosti, modliteb a obětí bychom těžce mohli prožívat tuto radostnou slavnost svobody a národní jednoty.

"MY KŘESŤANÉ JSME TOTIŽ OCHOTNI VYZNAT PŘED TYRANY A VYKOŘISŤOVATELI, ŽE POSLEDNÍ LIDSKÝ TVOR, ŽIVOŘÍČÍ NĚKDE V GULAGU ANEBO UMÍRAJÍCÍ HLADEM NA PERIFERII BOHATÉHO VELKOMĚSTA, JE STVOŘEN K OBRAZU ŽIVÉHO BOHA. MY MÁME TU DRZOST, ŽE ŘÍKÁME DO OČÍ SOBECŮ RODIČŮM, ŽE JEJICH NENAROZENÉ DÍTĚ, JEHOŽ SE CHTĚJÍ ZBAVIT, MÁ PŘED SEBOU OSUD, KTERÝ SE MĚŘÍ VĚČNOSTÍ. MY SE NESTYDÍME PŘIZNAT, ŽE V NÁS VŠECHNO KŘIČÍ PO LÁSCE A PO ŽIVOTĚ, PROTOŽE BŮH, K JEHOŽ PODOBENSTVÍ JSME STVOŘENI, JE LÁSKA A ŽIVOT. MY SE NIKDY NESMÍŘÍME S TĚMI, KDO NÁS CHTĚJÍ OBRÁT O SVOBODU, PROTOŽE JSME PŘESVĚDČENI, ŽE NÁS K NÍ POVOLAL TENTÝŽ ŽIVÝ BŮH, KTERÝ Z NÍ BUDE TAKÉ ŽÁDAT POČET."

/Z LISTU OTCE BISKUPA J. ŠKARVADY VĚŘÍCÍM V EXILU K VELIKONOCŮM 1984./

From exile to elation

Czech priest returns to find himself in middle of changeover

By Mike Tighe
Catholic Bulletin staff

Monsignor Peter Esterka believes the timing of his mother's death may have been her final gift to him. Back in 1957, young Peter Esterka couldn't even tell his mother he wouldn't be coming home the day he escaped from Czechoslovakia. But he said she seemed to sense it, as if by mother's intuition. She also knew he would rejoice if he could witness the loosening grip of the Communist hand that pushed him into exile.

"By dying at this time, she called me home," Monsignor Esterka said during a wide-ranging interview in which he discussed his escape in 1957 at the age of 21, his few trips back there since then, and events he beheld when he returned for the Dec. 1 funeral of his mother, Agnes.

'Avalanche' of demands for freedom

After having trouble even getting into the country Nov. 29,

the 54-year-old Monsignor Esterka experienced a series of surprises stemming from what he described as a "big avalanche of people demanding more freedom."

Monsignor Esterka, whose first return after his escape had been in 1981, said, "Although I had a telegram saying my mother died, the border guards were not very cooperative in giving me a visa."

He did not expect to preside at the funeral Mass, because he hadn't been allowed to celebrate Mass his previous four visits.

"I expected I could perhaps concelebrate. But I was immediately told I would be able to preside," said Monsignor Esterka, vicar of Czechoslovakians in the United States and Canada and first vice president of the Czechoslovakia Catholic Alliance.

Monsignor Esterka, who has taught theology at the College of St. Catherine in St. Paul for 22 years, also was a main concelebrant at the diocesan cathedral the next day during the local commemoration of the canonization of Blessed Agnes of Bohemia.

"That was different and exciting," he said. "One and a half years ago, priests there would not even talk to me."

He also visited the only Catholic seminary in the country. But one of the most surprising things was appearing on TV.

The first few days of demonstrations saw a struggle for control of TV, he said. But their success in ending Communist rule wrested TV from Communist control.

So excited to talk openly

„When I came, my relatives told me that TV was reporting what had happened,” he said. „They were so excited because people could talk openly against Communism. In the past, that would mean 15 years in prison. Now, they can say anything and nobody is arrested.”

However, fear is still common, Monsignor Esterka said.

„The artist who took me to Prague to speak on TV was scared, because the secret police were following him,” he said. „He said he did it because, if we don't do it now, when will we do it? My conscience tells me I must do it.” In spite of the fear, people are doing things. But the fear also in on the part of the Communists.”

A friend told him no psychiatrists are available because they are too busy treating Communists, who „are falling apart. They never expected this - certainly not this fast,” he said.

The TV programs through the efforts of the opposition party Civic Forum included „decent Communists who had tried to change things from the inside,” he said.

During his TV address, „I basically said I was aware they might think somebody had sent me. I told them I came not because the CIA sent me, or because of the government or as a Vatican emissary. I came because of the death of my mother. I told them I came to greet them and tell them that the whole world is watching this exciting time. We support them

and watch them.”

He told them that many people wonder why everything is happening now. He noted that thousands of Czechs had been allowed to travel to Rome for the Nov. 12 canonization of St. Agnes, so some had suggested that the impetus came from Rome.

Millions of Hail Marys, rosaries

„But also, we have prayed for the conversion of Russia. I told them of the millions of Hail Marys and rosaries, of tears and bloodshed, of lives given by people. All of that also is the cause because we are Christian Catholics. We believe in Mary, and believe that truth is a seed growing.”

He said he did not talk about politics on TV because that would not be accepted doing so as an outsider.

He said police beating students Nov. 17 precipitated the groundswell of demonstrations that culminated in the swearing in, of the first, Czechoslovakia Cabinet in 41 years without a Communist majority and the resignation of President Gustav Husak, a Communist hardliner, Dec. 10.

The annual Nov. 17 Student Day commemorates the Nazi arrest and beating of students, and denying them education.

This time, even though the students were peaceful, Communist police began „beating them senseless,” Monsignor Esterka said.

„The point is - these students are children of people who have made it in the Communist

Party," such as artists, actors and others, he said.

When the students ran to the nearby National Theater to escape, the theater people and artists realized what was going on, and began to speak out, he said. Their support was important, because the Communists has given them privileges, he said.

"They joined the students in striking, so there were no plays. People who had bought tickets found, instead of plays, so-called dialogues, two televised to the whole country."

(Catholic Bulletin, December 14, 1989)

*Be tolerant among the intolerant,
gentle among the violent, and free
from greed among the greedy.*

Buddha

Vzpomínka na 17. listopad

V době, kdy jsem byl pozván vědním činohry Národního divadla v Praze, abych oslovil shromážděné občanstvo, se mezi herci zrodila myšlenka uctít samostatným způsobem tragické události, jichž byli mnozí účastníky nebo svědky. Původně chtěli, aby se na Národní třídě, v blízkosti Nové scény, sloužila mše svatá. Pražský arcibiskup však s tím nesouhlel, a tak bylo rozhodnuto, že tato mše bude u sv. Markéty v Břevnově, kde se před téměř čtyřmi lety konalo poslední rozloučení s nositelem Nobelovy ceny za literaturu, panem Jaroslavem Seifertem.

Ti, kteří ke sv. Markétě přišli, ale také přijeli z jiných míst, zaplnili chrámový prostor a mnozí se už dovnitř nevešli. Čtení z Písma sv. se ujal herec ND pan Josef Kemr a prof. Radovan Lukavský. U varhan byl pan Vladimír Roubal a biblické písně zpíval pan Karel Průša.

Spolu se mnou mši sv. sloužil P. Václav Malý, kterého mnozí znají spíše z tribuny Letenské pláňe či z Václavského náměstí. Po téměř jedenácti

letech se mohl v ornátu objevit před všemi, kteří snad mohli pochybovat o jeho kněžské identitě.

V kostele to vypadalo spíše jako ve filmovém studiu, ale přeci jen množství kamer a světel nemohlo ovlivnit přítomně do té míry, aby si neuvědomili dosah pojmů spravedlnost, ochota k oběti a smír. V tomto duchu jsme oba promluvili a závěr vyzněl stejně, když hovořil zástupce stávkujících studentů pan Šimon Pánek.

Z půldruhé hodiny trvajících obřadu přinesla naše televize v televizních novinách fotografii prázdného chrámu sv. Markéty a zmínku o mši. Aktuality pak několikvteřinový šot bez jediné zmínky o kolegovi P. Václavu Malém. Je jasné, že šlo při mši sv. o vyšší hodnoty, ale zdá se, že způsob naší televize se v něčem prostě nezměnil. Nebo se změnili lidé, ale nikoli ochota ke skutečné objektivitě. Televize dokázala hodiny ukazovat P. Václava Malého na tribunálu, ale na jeho skutečně kněžské vystoupení zřejmě nezbyla ani sekunda.

—AT—

Z krajanského Clevelandu

Malá vzpomínka...

Poděkování

* Václavu Hyvnarovi.

Jméno Václav Hyvnar jsem poprvé slyšel v únoru 1948 v Praze. Václav Hyvnar byl vedoucím studentů, vysokoškolských, kteří bydleli v Rooseveltově koleji. Studenti z této koleje, právě tak jako z Masarykovy koleje - kde jsem bydlel já, společně se studenty z jiných kolejí a fakult se tehdy chystali morálně podpořit prezidenta Eduarda Beneše. V těchto pohnutých únorových dnech šli jsme manifestovat do ulic a nakonec jsme pochodovali mírumilovně na Hradčany.

Na hradním nádvoří jsme byli zastaveni ozbrojenou milicí z továren. Milicistům vůbec nevadilo, že jsme zpívali Československou národní hymnu. Tloukli nás hlava - nehlava. Některým z nás se podařilo proklouznout Nerudovou ulicí. Druzí - mezi nimi i předseda Masarykovy koleje - Antonín Navrátil, se do koleje již nevrátili. Byli vyšetřováni a uvězněni. Od toho osudného ún-

orového dne jsem Antonína Navrátila již nikdy neviděl. Pamatuji se však dobře na tohoto vysokého, štíhlého studenta z Kroměříže, kterému zůstala na památku velká jízva v obličej.

Po únoru 1948 velká většina z nás se rozutekla po světě. I já jsem šel světa kraj... přes Německo, Itálii a Brazílii jsem konečně zakotvil v Americe. Zde, v Clevelandu, jsem se v roce 1957 sešel s Václavem Hyvnarem osobně. Byl v té době redaktorem zdejších českých novin „Nový svět“. Svoji práci dělal dobře a svědomitě až do doby, kdy zvolený County Auditor Ralph Perk ho pozval za poradce a Deputy - County Auditora do své kanceláře na clevelandské radnici. Když Ralph Perk byl zvolen starostou města Clevelandu - na čemž měl velkou zásluhu právě Václav Hyvnar - nově zvolený starosta opět pozval Václava Hyvnara za svého poradce na City Hall.

Václav Hyvnar byl nejenom Executive Assistant a poradce starostovi Clevelandu Ralphu Perkovi, ale také starostovi George Voinovichovi až do doby, kdy Václav odešel na odpočinek.

„Dvě kariéry naplněny prací a

A TAK TU NEBYLO, KDO BY TĚ VZÝVAL, KDO BY SE VZCHOPIL, K TOBĚ SE PŘIPJAL, NEBOŤ TYS TVÁŘ SVOJI PŘED NÁMI ZAKRYL, NA MILOST VYDALS NÁS NEPRAVOSTI. A PŘECE, JAHVE, OTCEM JSI NAŠÍM: MY HRNČÍŘSKÁ HLÍNA JSME, A TY JSI HRNČÍŘ. MY VŠICHNI JSME PŘECE RUKOU TVÝCH DÍLO. /Iz 64,7/

ŘÍM - 13. LISTOPADU 1990. VLEVO OTEC KARDINÁL FRANTIŠEK TOMÁŠEK.

vzrušením by stačily pro každého normálního smrtelníka, nikoliv však pro Václava Hynara. Po 22 let, každý čtvrtek nám vysílal česky na stanicích WZAK a WSSB „Hlas českého Clevelandu“ od 6 do 7 hod. večer. Byly to nejenom zprávy z naší krajanské veřejnosti, ale seznamoval nás o událostech ve světě a hlavně nás burcoval a hrál krásnou českou hudbu.

Ve čtvrtek 1. února 1990 nám pohnutým a smutným hlasem oznámil, že ze zdravotních důvodů si musí vzít život nyní trochu klidněji, a že je to jeho poslední radiové vysílání. A tak naposled nám hrál krásné písně tak jako po celou tu dobu 22 let.

Jako dobrý, roduvěrný Moravan, loučil se s námi krásnou

písní Blahoslava Smišovského „Morava krásná zem...“ Slzy nám tekly po líci. Ta Morava musí být jistě krásná zem, když dala našemu národu tolik velikánů a obětavých vlastenců jako je Václav Hynar, který ani v Americe nezapomněl na svůj původ, na svoji mateřskou řeč, zapojil se plně do krajanského života v Clevelandě a pomohl kde mohl.

Říká se, že lež má krátké nohy. Vděk má však ještě kratší.

Jsem zvědav, kolik lidí si za čas vzpomene na to, co všechno pro ně a pro náš krajanský Cleveland Vašek Hynar udělal. My, Václave, však nezapomeneme.

A to, co se nepodařilo nám v roce 1948, podařilo se studentům, vysokoškolákům až nyní, po tolika letech. Vyřadili národu svobodu a naději na lepší zítřek.

Však ses o to také zasloužil! Udělal jsi tu v USA kus dobře

práce:

*Ted' si zasloužíš klid,
dobře houbaření a rybaření,
a ať život Tvůj je i nadále
jako v květnu zahrádka -
Ti přeje Tvůj přítel
Luboš Hromádka
Cleveland, Ohio 2. 2. 1990*

HLAS NÁRODA

CHICAGO

Dopis Svatého Otce Františku kardinálu Tomáškoví

Program Svatého Otce

Ctihodnému bratru Františku kardinálu Tomáškoví, arcibiskupovi pražskému.

Když se slavilo na Velehradě jednáctisté jubileum svatých věrozvěstů slovanských Cyrila a Metoděje, nebylo mi dopřáno zúčastnit se těchto slavností.

Celková situace ve Vaší vlasti se však podstatně změnila, za což patří neskonale díky Boží Prozřetelnosti, Kristu Pánu i jeho svaté Matce, jakož i Vaším svatým patronům, v první řadě svaté Anežce České.

Velmi rád tedy přijímám pozvání, které mi zaslal pan prezident republiky a také Vy, Otče kardinále, spolu s ostatními biskupy. Chci putovat na Velehrad, abych tak splatil dluh vděčnosti, který nyní ještě vzrostl. Učiním tak 22. dubna, abych se zároveň zapojil i do Desetiletí duchovní obnovy, vyhlášené k jubileu svatého Vojtěcha.

I když je má pouť naplánována jen na jeden den — nechce tedy nahrazovat pastorační návštěvu, na niž se s pomocí Boží chystám — doufám, že mi bude možné stavět se jak v Praze, hned po příletu, tak i v Bratislavě před odletem do Říma. Ostatní podrobnosti dohodnou organizátoři.

Na konci svého dopisu chci, ctihodný bratře kardinále, ještě jednou vyjádřit svou radost a vděčnost za vše, co nám Bůh prokázal. V jeho jménu uděluji Vám i celé Vaší vlasti své apoštolské požehnání.

JAN PAVEL II.

(ach): Podle zprávy stanice Svobodná Evropa vydal Vatikán předběžný plán cesty papeže Jana Pavla II v Československu. Pokud se nic z aktuálních důvodů nezmění, měl by Svatý Otec na svou první návštěvu Československa přiletět v sobotu 21. dubna dopoledne. Nejprve navštíví pražskou katedrálou a setká se s kardinálem Tomáškem, odpoledne bude sloužit mši na Letné, večer se sejde s prezidentem Václavem Havlem a některými představiteli kulturního života. V neděli přijede Jan Pavel II. na Velehrad, kde bude sloužit mši sv. Odpoledne navštíví Bratislavu, kde se budou rovněž konat bohoslužby, a odtud večer 22. dubna odletět zpět do Říma.

Papež Jan Pavel II. bude na památném Velehradě v neděli 22. dubna sloužit slavnou mši. Podle strážlivého odhadu se počítá s účastí jednoho milionu věřících z Čech, Moravy a Slovenska, ale též z Polska, Rakouska, Maďarska a puých zemí. Je nutné, aby si všichni pouťníci zabezpečili předem vstupenku: Objednat si ji mohou v Okresním kulturním středisku na Masarykově náměstí v Uherském Hradišti. Je třeba uvést směr, ze kterého do Uherského Hradiště přijedou, poněvadž vstupenky budou barevně odlišeny a zároveň na nich bude uvedena přesná trasa hromadnou dopravou k Velehradu, sventuálně trasu peší. Bez vstupenky se pouťníci na památné místo nedostanou.

Samotný prostor u největší moravské baziliky pojme nejvýše 180 000 návštěvníků. Ostatní budou moci sledovat bohoslužbu na přilehlých návrších prostřednictvím velkoplošných obrazovek, o jejichž instalaci jednají pořadatelé s rakouskou a japonskou firmou.

„S POROZUMĚNÍM sledujeme zápas o svobodu a demokracii v Československu a slibujeme, že bu-
 deme aktivně podporovat snahy o obnovu společenských řádů v duchu křesťanských a národních
 tradic.“ prohlásili tito krajané, kteří se sešli na sklonku roku 1989 v domě manželů Štenaševé
 a Anežky Bružkových v kalifornské Pasadeně, pu tam, co vyslechli zprávu o dojmech bývalého pu-
 slence Národního shromáždění za ČSL J. Nermutě o jeho čerstvých dojmech z Československa, jež
 navštívil poprvé po 41 letech. Už předem tak odpověděli na provolání federální vlády k bývalým čes-
 koslovenským občanům žijícím v emigraci, ve kterém se pravi: „Vláda republiky vás, krajané v ce-
 lém světě, žádá, abyste zapomněli na staré klivdy a podíleli se svými zkušenostmi, kontakty i pro-
 středky na obnově v duchu nového národního porozumění. Vaši aktivity nejsou předepsovány ani
 způsoby, ani kladeny meze, vše je věci vaší svobodné vůle a přímé duhody a partnery, které si u nás
 sami zvolíte a kteří budou vázání pouze ohledem na užitek, který to přinese celému společenství.
 Svým vystoupením v listopadu a prosinci 1989 hlasovala mladá generace Československa i pro náv-
 rat ideálů svobody a humanity, pro život v evropském doině svých předatav, který by přiblížil věk
 míru, sociálních jetot i duchovního rozkvětu na celém světě. Pomozte jí proto i vy obnovit odkaz
 prvního prezidenta ČSR T. G. Masaryka.“

NAŠE RODINA 6/90

(ab + ček)

Jak oznámila svým čtenářům LIDOVÁ DEMOKRACIE
 ze 6. března 1990, zemřel náhle v Tasmanii
 pan JINDŘICH NERMUTĚ. Obrázek nahoře jej za-
 chycuje v Pasadeně mezi dobrými přáteli. Refero-
 val jim o své návštěvě v Československu
 začátkem prosince minulého roku. Jindřich
 byl tělem duší lidovec, dobrý křesťan a kato-
 lík, pozorný manžel, výborný otec, znamenitý
 vlastivěd, obratný politik a skvělý žurnalista.
 Jeho rozvětvené pozůstalé rodině na Tasmanii
 i v Československu vyslovujeme svou upřímně
 cítěnou soustrast. LEHKÉ ODPOČINUTÍ DEJ MU,
 Ó PANE, A SVĚTLO VĚČNÉ AŤ MU SVÍTÍ. NECHŤ
 ODPOČÍVÁ V POKOJI!

OTO - L.P.I. PHOTO

Milí přátelé,
jestliže se vám podaří správně
identifikovat rozesmáté tváře na
hořejším obrázku, máte možnost
vyhrát hodnotnou knihu. To jest zašlete
-li nám do konce března odpověď na adre-
su: AOJP, P.O.BOX 66453, LOS ANGELES, CA
90066. Všechny odpovědi budou vylosovány
a výherce odměněn knihou! Hodně štěstí!

THE INTERNATIONAL STUDENT CENTER AT UCLA

25. února 1990 se v ACKERMAN GRAND BALLROOM na kalifornské universitě v Los Angeles uskutečnil EAST EUROPEAN CULTURAL FESTIVAL. Zastoupeny v bohatém kulturním programu byly: POLSKO, LITEVSKO, ESTONSKO, MAĎARSKO, BULHARSKO, JUGOSLAVIE A ČESKOSLOVENSKO. Československý stánek, u kterého bylo po celý večer velmi živo, připravili manželé Jana a Jindra Benari, Dáša a Oton Kovaříkovi a Jiřina Fuchsová. Malá výstavka shromažďovala předměty, které návštěvníkům přiblížili dávnou i nejnovější historii Československa: mapu republiky, kresbu lva z původního znaku republiky provedenou Jiřím Kargerem, portrét presidenta Václava Havla, mapky Prahy a Bratislavy, model hradu Karlštejna a řadu knih a publikací o Československu. Výstavka byla doplněna panely s obrazy a výtvarnými předměty malířky JANY S. BENARI a OTONA KOVAŘÍKA. Velkou pozornost vzbuzovala řada panenek oblečených v národních krojích, a čtyři živé modely našich národních krojů, presentovaných u stánku i v pozdější přehlídce národních lidových krojů malou MARTIČKOU BENARI, YUKIE MARUIWA-OVOU, EVIČKOU MASTÍKOVOU A MARTINEM PROCHÁZKOU. Úspěšný podnik byl zorganizován zásluhou MII VALERTOVÉ a jejích spolupracovníků, a těmto, i všem zúčastněným, veliké díky. Pro příště by si bylo přát, aby nám Ministerstvo kultury republiky Československé, případně Ministerstvo zahraničí, turismu či podobně zaslalo tištěné materiály pro zainteresované návštěvníky. O Československo je veliký zájem, a na rozdíl od šťastnějších přátel v polském stánku, kteří byli bohatě zásobeni barevnými letáky a brožurkami o Polsku, jsme mnoha zájemcům v jejich přáních nemohli vyhovět. Tištěný materiál poskytl KLUB ČESKOSLOVENSKÉ KULTURY, ale zdaleka se nedostalo na všechny. Tož přátelé v Praze, pošlete nám něco? Adresy, kam nám můžete propagační materiály zaslat: INTERNACIONAL STUDENT CENTER
1023 Hilgard Ave, LOS ANGELES, CA 90024.

CZECHOSLOVAK CULTURE CLUB

P.O. BOX 66453, LOS ANGELES, CA 90066. Děkujeme!

---

6. března 1990 se v ISC, pod záštitou téhož a KLUBU ČESKOSLOVENSKÉ KULTURY uskutečnil večer nazvaný ART, LIFE AND POLITICS. Kunsthistorička dr. ZDEŇKA GABALOVÁ přednášela o mladé vlně v čs. umění, specificky o umělcích zúčastněných na společných výstavách amerických a československých výtvarníků v Los Angeles a v Praze. Pražská výstava s návštěvou amerických umělců v Praze se uskutečnila v loňském roce, návštěva umělců z Československa v Los Angeles a výstava jejich prací se bude konat v červnu tohoto roku.

V druhé části večera, doplněného diapositivu, se rozvíjela zajímavá debata o umění, životě i politice. Zúčastnili se jí spolu s návštěvníky malířka a americká koordinátorka Ms. Benishová, Belinda Starkie / UCLA Film Dept. - Animation/, kinematograf jugoslávského původu Sead Muhtarović, který vystudoval pražskou FAMU, a absolventka FAMU v oboru kamery, Lída Hadešová. Debaty se dále zúčastnili slovenský básník Milan Richter a Jiřina Fuchsová.

KALENDÁŘ ISC:

22. března 1990 Přednášku VÁCLAV HAVEL - PLAYWRIGHT přednese anglicky dr. MICHAEL HENRY HEIM, osobní přítel a překladatel nejen Václava Havla, ale i dalších českých spisovatelů. Sponzoruje ISC a SVU, začátek v 7:30 večer.

3. května 1990 taktéž v ISC - večer se slovenským básníkem MILANEM RÍCHTEREM. Bližší informace budou oznámeny později.

DALŠÍ DATA PRO VÁŠ KALENDÁŘ:

18. března 1990 - České katolické bohoslužby, postní, se budou konat v POPE JOHN PAUL II POLISH CENTER
3999 ROSE DRIVE
YORBA LINDA, CA 92686. 12:30 poledne.
Českou mši sv. bude sloužit náš MSGR. PETR ESTERKA ze St. Paul, Mn. Všichni srdečně vítání!

United Friends for Czechoslovakia

28. března 1990:

First Benefit for Free Czechoslovakia

honoring

JUDr. Josef Bartončík

*Chairman of the Federal Assembly of Czechoslovakian
Government and Chairman of the Czechoslovak People's Party*

JUDr. Richard Sacher

*Minister of the Interior of the Federal Government
and Under-Chairman of the Czechoslovak People's Party*

Vladislav Jeník

*Secretary of International Affairs of the
Czechoslovak People's Party*

The Gold Room of the Biltmore Hotel

506 South Grand Avenue, Los Angeles, Ca 90071

*Wednesday evening
March 28, 1990*

*Reception 6:30 pm
Dinner 7:30 pm*

*Black Tie
Reply Card Enclosed*

For information call Josef F. Rosenthal at the UFC (818) 249-3058.

MARCH

6. Tue. PRAGUE, CZECHOSLOVAKIA, Lucerna
31. Sat. DENVER, CO, General Classroom building, auditorium room 214,
2020 S. Race St.

APRIL

8. Sun. LOS ANGELES, Aviation Park Auditorium, 1935 Manhattan Bch. Blvd.,
Redondo Bch., corner of Aviation and Manhattan Bch. Blvd.,
tickets and information: Vera (213) 379-1517
14. Sat. SAN FRANCISCO, Fox Theatre Redwood City, 2215 Broadway,
tickets and information: Honza Vorisek (408) 988-2271

MILÍ PŘÁTELE A KAMARÁDI,

SRDEČNĚ VÁS ZVEME NA NAŠ KONCERT, KTERÝ SE BUDE KONAT

8. DUBNA 1990 V 7:00 PM. JESTLI MÁTE PŘÁTELE A ZNÁME

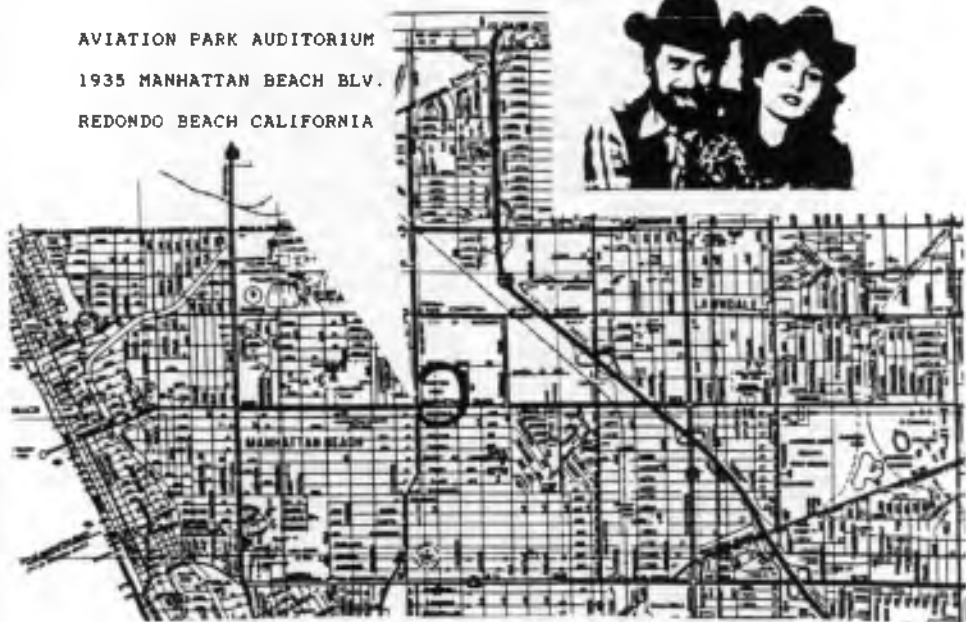
O KTERÝCH VÍTE, ŽE BY MĚLI ZAJEM O NAŠE VYSTOUPENÍ,

BUDEME MOC RADI KDYŽ JIM TO DÁTE VĚDĚT. DEKUJEME A

TESÍME SE, ŽE SE S VAMI ZASE SETKÁME.

VAŠI WALDEMAR a OLGA MATUŠKOVI

AVIATION PARK AUDITORIUM
1935 MANHATTAN BEACH BLV.
REDONDO BEACH CALIFORNIA

VSTUPNE/TICKETS: \$15.00

POČET LÍSTKŮ: _____

ADRESA : _____

ZASĚTE NA ADRESU : VERA BEREZC   INFORMACE: 213- 379-1517

P.O.BOX 605

MANHATTAN BEACH CA. 90266

ZAJÍMAJÍ VOS TI DOMOVA I Z CIZINY

Mirsch-Gaofrey-Deasbe-Frelang

Milé Občanské fórum!

Byl jsem mezi těmi, kteří Tě v našem stotřicetém městě zakládali, už 21. listopadu jsem se Tebe řáde a prostory a o povolení činnosti, byl jsem zvolen jako Těj mínevi se naše úkolem KC: byl jsem za Tebe na epoustě schůzi, kde jsem trpělivě objasňoval Těj cíle i způsob práce. Byl jsem i na Těm prvním setkání s ne-souhlasit jsem s některými předstevami, která vyhlá s Těbo pražského KC, abych jim pak v prosti přišel na ohn s uvědomil si výhody hospodářských struktur a koordinace.

Poprvé jsem sjezdil, když jsi od nás chtěl náterhy na dva poslance za Tebe a za naše město do Federálního shromáždění. Mám jsem si vzpomení, že pan profesor J. je vlastně s osůche máte a marně jsem vzpomínal na někoho obdobného kalibru, když jsem si neuměl ani sám usbo, ani kohokoli s nás dvaceti ostatních předstevit v takové slovo. Nášleštil byli jiní a ti se tam předsteviti dukazali. Pan profesor je tedy tam, kam patří, a náš druhý poslanec je slušný a srudovaný mladý odborník, což by snad pro zahátek mělo stačit.

Potom přišla na řadu jednání s rekonstrukci národních výborů a jejich rad. Byl jsem v těžké situaci, protože jsem od začátku tvrdil, a to veřejně, že do svobodných voleb na žádný výbor nepůjdu, neboť bys bylo hloupé a samo proti sobě, kdyby to chtělo. Bál jsem se, že se zblavíš těch nejlepších (protože kdo jiný by tam šel?) a že Ti potom budou mnohdy chybět v přípravě voleb (to byl Tvůj první cíl). Bál jsem se, že do dějin naší vztahů odcházející poslanci jim ještě způsobí křivé porůčky, které ublíží předstevim Těb a Tvě postavě. A v domění bábvi jak nejsem chytrý, jsem si říkal — jen ot se ně padne to odium, jim ot uděraví, že to dělájí pomalu, hloupě a koho že si to tam všude narekonstruovali a kdy už teda konečně přijde to Občanské fórum, aby udělalo pořádek.

Ale presto jsem se zúčastnil všech jednání a oběma předstevim, psal jsem do novin vřeba drabu a volal děti lidi ke spolupráci, abys i v našem městě měla takové hozké výsledky, jaké jsme vidali v televizi odjinud. Jenže mezi těmi, kteří už se tam viděl, byl i jeden, který na tu prostě usnul. Od pohledu i od poslechu Ale nákuš a sám tvrdil, že je obrovský odborník a že abčas myslivá volní eyutisticky. Nebudu Ti detailně popisovat, co všechno se odehrálo od chvíle, kdy jsem prohlédl, že oomihu být v žádné organizaci, která by jsi kromkoli doporučila, až do chvíle, kdy jsem své slovo dodržel a opravdu odšel. Ale nerad bych dupul jako ten novinář, co pořád durdžil: Na pana Havla a dostal po právu od-pověď, že když se má jako novinář nelitit volební sázkou, tak at soud probaha erdne a napíše ta do novin. A protože ten člověk, co se tu nemá, už je za Tebe v ČNR a bude kandidovat ještě na předsedu ONV, čekali proti tomu protestní stovky lidí, takže se to dodnes ani neměla zveřejnit v tisku — zaslal jsem klub ne-rážetelky. Ve stenořech má, že je hanební proti totalitě, nekompetentní a srekavci v politickém životě a ve snu by má napadlo, že už v čnuu budu muset něco podobného skládat (znovu). Muzná to všechno dobře dopadne, třeba ho poslanci navzví, třeba si to ostatní uvědomí a tu šanci mu nedají. Ale tohle všechno Ti píšu kvůli něčemu jinému.

Mám strach. Ne o sebe, ale o Tebe. Aby Ti neodělají ostudu lidé, kteří te s Tebou nikdy neomyšlilí vězco. Kterí teď zneužívají toho, že nemá žádná tajemníky s Praby a žádné kádrové rezervy. Nedopust, aby i normální lidé říkali, že to tedy za komunistů snad bylo lepší. Nebuď z té strany — nestrana, to je pojem z pohádek. Buďte strana a potom si řekni, koho do ní chceš, nebo teda nebuď strana a staň se taký klubem osobitých. Ale nedořvi, aby si jen tak někdo přišel s Tvou placnou, řekl, že on je tedy za občanské náměti a bude led dělati ředitelie nemocnice. Vidíš mu ani najde a kázat, že s Tebou nemá třeba, ani nic společného, když vřechou jen koordinují v lidech to pořádek ještě je, že čekají někoho s nějakou placnou. Je přece rovnice na? Tak někdo musí přijít. A tak čekají.

Vš
BOHDAN DVORÁK,
Pardubice

NEZÁVISLÝ TYDENÍK PLZEŇSKÝ
**PLZEŇSKÝ
 STUDENT**
 STUDENTŮ

Když už člověk jednou je,
 tak má houkat, aby byl.
 A když houká, aby byl,
 a je tak má být to, co je,
 a nemá být to, co není, jak
 tomu v mnoha případech je.
 J. Křiváček

číslo **7**
 pondělí
 19. 2. 1990
 cena Kčs 1,-

přespolní zpravodaj

V pondělí 5. 2. t. r. proběhlo ve večerních hodinách v hostinci v Houzědě u Domažlic jednání sousedského přípravného výboru Chodské republiky rad. Mluví š. Kurt Sus (s. - rozuměj soused), vzdálený potomek legendárního Jana Sladkého-Koziny, se především jednohlasně zvolil předsedou a potom ve svém referátu ocenil snahu některých oblastí o rozpuštění kampaně za autonomii těchto celků. V otevřeném dopise vyzve další dosud neprobuzené oblasti jako např. Kerконоšsko a Valachy, do konce kvartálu hodlá zformovat osvobozené jednotky na podporu hradeckých Votroků a s okamžitou platností zorganizuje dodávky Chodského Čakanu do hradeckých restaurací.

Ostře kritizoval rozhlasové vystoupení hanáckého mluvčího Křopaia o tom, že - cituji - "...ořední řeč musí být bebtelná..." a navrhl, aby úřední mluvo byla ustanovena chodšтина, neboť odborní lingvisté zjistili, že tato má nejvíce společných znaků s jazyky ostatních sousedních národů.

Těsně před hlasováním o ustavení Spojených států středoevropských byla schůzka rozbita s. (sousedkami) Hubálkovou a Susovou, které shromáždění obou svých zákonitých manželů zahnały domů.

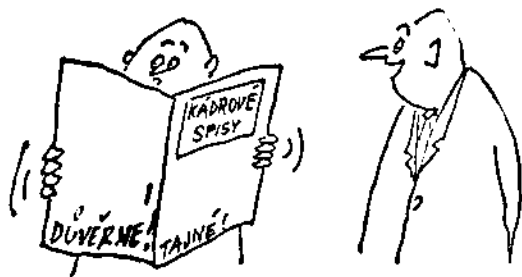
kvá

Soubor 28 čísel
 deníku z doby
**STUDENTSKÉ
 STÁVKY**
 v roce 1989
 je v prodeji!

Dominikánská
 ul. 7, Plzeň
 denně
 7-18h
 včetně
 soboty
 a neděle!

Objednávky na zastání na dobírku
 na adrese redakce!

„Jak co jste se dozvěděl o sobě nového?“

T. GAYER

K ČEMU ARCHÍVY?

/Výňatek/

V této otázce se skrývá jádro celého problému. Víme o starobytém městě, kde členové občanského fóru přišli s nápadem zrušit městský archiv a v jeho prostorách zřídit vlnárnu. Nohou, jak se vyjádřili, staré papíry jim nepřinášejí žádné zisky. Ze tyto staré papíry zakládají i jejich identitu, že jsou v nich ukryty mnohostletá dějiny jejich města, že tyto listiny mají velkou kulturní hodnotu — to jim neřikalo nic. Ale v Čechách opravdu vlastně někdo neví, jak archívy využívat. A přitom jejich historie je plná příkladů, jak by se s nimi pracovat mělo. Tělu mezinárodní souhlasí spor o používání značky Bundeser, které díky materiálem shromážděným ve Státním oblastním archívu v Třeboni vynesl německému státu 22 milionů dolarů. Nohou nalezení starých materiálů bývalých rezervních a hábeckých úradů, které učelila obrovská investice na pokusné vity při osvětlení nových dolů v okolí Slaného.

„Novánost ka starým materiálům se odráží v bezkonkurenčnosti při řízení. Ať už jde o řízení státu či města.“ řekl mi k tomu ředitel Státního

ústředního archívu dr. Jaroslav Váňa. Řízení struktury nevyžadují po archívech žádné expertízy a ani nevědí, že by to měly dělat. Naši ve-

duci by se mohly se totiž považovat i za techničky, ale ve skutečnosti byli banálové. Neboť řízení se musí opírat jak o poznatky historiků, tak i vědeckých. Ono to nejdě ne hlednout se jen kolem dokola — každé rozhodování by mělo být prováděno i s vědomím historické perspektivy. Já si dokonce myslím, že každá investičně vybraná akce by měla být potímně konzultována s archívy.“

Ale to všechno se teprve budeme muset naučit. Dnešní doba je nacházející k hledání okamžitě finančního účinku. Vezme však, že řadu našich domnělých úseli řesit již také nast předtí a hledáme poučení i u nich. A vyvíjíme si kalkulovat do usich prospěchů i historickou zkuenost. Nvni však především zachránme naše archívy, tuto obrovskou datábanku, kterou nám zanechala minulost.

— VLADIMÍR PISTORIUS

Objednávky ze zahraničí posílejte na adresu LIDOVÉ NOVINY, Václavská nám. 47, 111 21 Praha, Československo.

Svatá Anežka Česká je název sborníku veršů a fotografií, který právě vyšel v Los Angeles. Upomínková publikace vycházející u příležitosti svatořečení blahoslavené Anežky České - 12. listopadu 1989 v Římě - je holdem českých básníků národním patronům shlízejícím na Prahu dnešních dnů z Myslbeкова pomníku na Václavském náměstí. Cena upomínkové publikace, vycházející v omezeném nákladu, je 10 dolarů (nebo ekvivalent v jiné měně) a výtěžek z prodeje je určen ve prospěch Literárního fondu Jana Zahradníčka. Objednávky přijímá: Klub československé kultury, P. O. Box 66453, Los Angeles, CA 90066.

/ZPRÁVY SVU/

Také slovenská Nitra má už svého sídelního biskupa

Praha. - Dne 6. února papež Jan Pavel II. jmenoval šedesátého slovenského jezeňu **Jana Chryzostoma Korec** sídelním biskupem diecéze Nitra na Slovensku. Korec byl v roce 1990 vysvěcen na kněze a už v následujícím roce byl tajně vysvěcen na biskupa. Byl jedním ze čtyř jezeňů, tajně vysvěcených na biskupy v podzemních letech, v době kruté repreze katolické církve v komunistickém Československu. Biskup Korec oslovil své komunistické vykonávce svůj ánad a 8 let nespávaně živě trpěl v komunistických koncentracích.

HLAS NÁRODA-CHICAGO,
17. února 1990

dobře navštívena a objasnila mnoha posluchačům různé otázky týkající se Občanského Fóra, revoluce, a budoucích směrů vývoje v Československu. Přednášku moderoval dr. Mirek Plavec.

P A S A D E N A B E S E D A věnovala loňského podzimu Otcí biskupu dru. Jaroslavu Jaroslavu Škarvadovi dar ve výši \$500.00. ZAPLAŤ BŮH!

Místopředseda NÁRODNÍHO SVAZU ČESKÝCH KATOLÍKŮ S T A N I S L A V B R O Ž E K oznamuje, že NSČK-Pacific District se podílel na daru \$650.00 zasláném panu kardinálovi Tomáškoví v únoru tohoto roku. Ve sbírce se pokračuje. Bližší info o NSČK podá S. Brožek: 818 441-1579 neb P. Pískatý: 818 785-3916.

UPŘÍMNĚ A SRDEČNĚ DÍKY ZA TISKOVINY PRO ARCHIV PATŘÍ: Daně Kiršnerové, Jiřímu Klisákoví, Petrovi Pohorskému, Božence Hotzové, Tomáši Janouškovi, Helence Martinkové, Haně Hodkové a Borisu Rajkovi. Vyzýváme všechny čtenáře, aby nevyhazovali přečtené noviny z domova a laskavě je věnovali AOJP. Děkujeme!!!!!!!

NAŠE DÍKY PATŘÍ TAKÉ Otcí FRANKOVI M. MCGEE, S.J., který pro nás na videokazetu přeložil film Otce Popelky o Wikwemikong pow-wow. Snad se časem podaří opatřit film i zvukem.

LIDE - VECI - UDALOSTI

Autorem dvou fotografií v tomto čísle /titulní list, str. 3/ je znamenitý český fotograf M I L O Ň N O V O T N Ý.

"Miloň Novotný má velký respekt a velkou důvěru k nalezené skutečnosti. Neopravuje ji, nepostrkuje ji sem a tam, aby lépe sloužila obrazu, který má být o ní udělán. Přijímá ji takovou, jakou ji našel, a celou svou práci intelektuální i technicky fotografickou soustřeďuje na to, aby pochopil význam této skutečnosti a dovedl jej vyjádřit..." napsal o Miloňovi / nar. 11. 4. 1930 v Štětovicích u Prostějova/ Zdeněk Kirschner. K Miloňovu umění fotografie se vrátíme delším článkem v příštím čísle Katalogu. Zatím mu děkujeme za dva z jeho strhujících záběrů listopadové Prahy a k nadcházejícím kulatým narozeninám mu přejeme HAPPY BIRTHDAY!!!

J A N P A L O U Š - astrofyzik, člen Astronomického ústavu ČAV měl 14. února 1990 zajímavou přednášku o Československu. Přednášku uspořádalo Centrum pro ruské a východoevropské studie na UCLA. Byla velmi dobře navštívena a objasnila mnoha posluchačům různé otázky týkající se Občanského Fóra, revoluce, a budoucích směrů vývoje v Československu. Přednášku moderoval dr. Mirek Plavec.

P A S A D E N A B E S E D A věnovala loňského podzimu Otcí biskupu dru. Jaroslavu Jaroslavu Škarvadovi dar ve výši \$500.00. ZAPLAŤ BŮH!

Místopředseda NÁRODNÍHO SVAZU ČESKÝCH KATOLÍKŮ S T A N I S L A V B R O Ž E K oznamuje, že NSČK-Pacific District se podílel na daru \$650.00 zasláném panu kardinálovi Tomáškoví v únoru tohoto roku. Ve sbírce se pokračuje. Bližší info o NSČK podá S. Brožek: 818 441-1579 neb P. Pískatý: 818 785-3916.

Pa dlouhých desetiletích, kdy Čs olympijský výbor da lucta nemusoval a kde utápnout pod sebou meč nicotnosti a termidování byl vícemálo trpán se samým okrajem naše sjednocené říševrchovy, začali i tato organizace vstoupovat a pracovat tak, jak by měla. Postupně se jí dostává odpovědná jistota postavení. Jan OV ČSTV, jezd olympijského výboru po léta využíval svého spíše k svému vlastním prospěchu zneužíval, nadokázal porazit mu pomocnou ruku i v hledání odpovědných zřemí Ruku tak musel jako první napřáhnout Sokolové... jejich starostmi dne. Patřak totiž našli Čs. olympijskému výboru k spolocnému využití pražské Tyršovy dóm, který by měl sloužit i co novější vnitřní do vstoupit Sokolů, aby mohli být za pomoci nadace brazilských sokolických spolků v USA zrekonsolidován a vedený do příhodného stavu. Někdo však o lictu pl snad formální gano, ale a skutečně pochopněj dlnh, která olympijský výbor v každé zemi sahával, a postavení, která llna se sctá má. Sokolové si prvně okamžitě uvědomili to, co OV ČSTV nadokázal (nechtěl?) pochopit po celá desetiletí a co stejně nechtěje po celá dneš...
□ [7]p

Ruka od Sokolů...

Jsem velice potěšen, studenti, že svůj protest vyjadujete nenásilnou formou. To dokazuje vaši vyspělost a snahu pro demokracii. Děkuji vám. A teď laskavě vypačnete!

LIDOVÉ NOVINY

* Katolík a svět *

Pro své učení o Božím království používal Kristus Pán podobenství z království světského. V nedávných dnech se nám znovu a znovu vracela na mysl známá slova (Mt 12, 25): Každé království vnitřně rozdělené pustne a žádné obec ani dům vnitřně rozdělaný nemůže obstát. A vyhání-li satan satana, pak je v sobě rozdělen...

Stavíme si dnes nový dům, do jehož pevných základů novědy zůstano uloženo jako zlaté zakládací listiny slova Otce kardinála Františka Tomáška všemu československému lidu: „Je třeba jednat... Právě teď jsme všichni povoláni k odpovědnosti za přítomnost i budoucnost nás a našich dětí... Jen prosím, abyste šli cestou nenálosti. Bojujme za dobro dobrými prostředky. Na našich utlačovaných vídáme, jak krátkodochá jsou vítězství zloby, nenálosti, pomstychtivosti, bezohlednosti, zpupnosti.“

I tato slova jako by navazovala na kapitulu evangelia, kterou jsem citoval úvodem, verš 29: „Což může někdo vejít do domu silného muže a utloupat jeho věci, jestliže dříve toho silníka nespoutá? Pak teprve vyloupí jeho dům.“ Znovu si tuto větu přiblížíme a dobře si uvědomme její smysl. Jak se to mohlo stát u nás? Nebo u našich evangelických a luterských bratří a sester v Německé demokratické republice, jichž je nejméně 11,27 miliónů z celkové počtu asi 15 a půl miliónu zbylých obyvatel. Nebo v katolickém Polsku a jinde. „Kdo rozsévá bezpráví, sklídí nepřítelství, hůl jeho prohtivostí vezme ze své. kdo hledí vířivým okem, bu-

de požehnan, neboť dal ze svého chleba nuznému. Vyžeň posměvače a odejde i svár, ustane píe i hanba,“ moudře říkáj Prísloví (22, 8-10).

Co tedy máme dělat kromě uposlouchnutí slov kardinála primasa českého o nenástiném boji za dobro, boji bez pomstychtivosti? Jistěže,

vděčně se modlit za ochranu k naší svate Anužce Premyslovně — což se nestal tak velký zárazk jako obnova svornosti českého lidu právě ve dnech mezi jejím svatořečením a prazskou slavností? A také být obezřetní, aby se zlo nezahnázilo ani v našich srdcích, ani obcích a domech, aby opět nebyly vnitřně rozděleny, jak varuje Pismo Je však zapotřebí ještě jedné věci: být poučení, informovaní, znáti své věci. Celou dobu — od jejich přečtení — mě stále znepokojují stova teoretického komunistického časopisu Nová mysl o pěcské sociologicko-náboženské konferenci o tom, že část účastníků „podlehla“ momentálnímu stavu skutečnosti. Omlouvám se: už jsem tady jednou ta slova citoval, ale neprestávali mě znepokojoovat. Jako křesťané jsme realisté a také ve svém praktickém jednání vycházíme vědycky z okamžitého stavu skutečnosti. Padivší se, že jsou mezi námi lidé, kteří to kritizují, kteří by chtěli zase vycházet z iracionálních představ i ve své praxi. Věříme-li si navzájem, doporučuji: snažme se vědycky seznámit se skutečností, uznávejme skutečnost a jednejme podle ní. V duchu slov našeho arcibiskupa primasa vezměme s pomocí Boží své osudy do svých rukou.

-BP-

HVĚZDA NADĚJE

KE SVATOŘEČENÍ ANEŽKY ČESKÉ

/Výňatek/

Jsem ve věčném mžák skropeném krví apoštolů Petra a Pavla, ve městě posvěceném utrpením pronásledovaných prvňáků generací křesťanů, ve městě, kde z katekonií církev vyrostla a dala vykvetit nesmírně krásné a krásné katolické kultury, se kterou se tu všude kolem setkáváme, a snad nejlépe ji můžeme prožít v hlavních bazilikách tohoto nádherného města.

Bratři a sestry, v uplynulých dnech jsem opětovně navštěvoval místa, kde jsou snad nejzřetelnější veškány naše národní dějiny do tváře tohoto města. Kromě hrobu svatého Cyrila jsou to především tři místa, kde jsou uloženy ostatky tří pražských biskupů přibližného osudu.

Na Tberském ostrově spočívá část ostatků svatého Vojtěcha, který pro tvrdost srdcí našich předků musel odejít z vlasti. U svatě Praxedy je pohřben veliký pražský arcibiskup Jan z Jenštejna, který musel opustit Čechy pro spory s krutým a prchlivým králem Václavem IV. arcibiskup, kterého jeho současník Jan Hus nazval knězem svatě paměti. A konečně ve svatopeřské hazišce, mezi hrobkami papežů, odpočívá významný předchůdce našeho Otce kardinála, kardinál Josef Beran.

Na těchto hrobech jsem se modlil za uzdravení jizev minulosti našeho národa; za naši budoucnost a zejména za naše biskupy, ty současné, ty, které očekáváme. Aby to byli poutří státní a moudří. Aby dovedli promlouvat k srdci tohoto národa v síle Ducha svatého. Aby dovedli hlásat evangelium nově, přesvědčivě — ano, prorocky. Myslím na proroka Ezechieho, který byl přiveden do údolí plného suchých kostí a bylo mu uloženo fakto k nim prorokovat: Suché kosti, slyšte Hospodinovo slovo! A ty suché kosti se slou Božího ducha oděly masem a kůží,

ti mrtví byli naplněni duchem — a nakonec tu stálo nové pokolení Božího lidu. Takovými proroky a křesťiteli budou mnohá muset být i naši biskupové!

Modlil jsem se za to, aby byli opravdovými staviteli mostů — jak titul pro biskupa, pontifex, naznačuje — aby stavěli mosty uvnitř církve, mezi církvemi, mezi církví a národem, mezi minulostí a budoucností, mezi námi a Evropou a celým křesťanským světem. Aby moudře, statečně a velkoryse konali tuto službu dialogu a sjednocování, aby v církvi i v národě rozněcovali světlo naděje.

Bratři a sestry, měl jsem v uplynulých dnech věcnou přiležitost hovořit se Svatým Otcem. Vložil jsem do jeho rukou — jistě za Vás všechny — vyznání naší věrnosti a lásky k němu i ke všemu, co pro nás znamená.

Nyní bych chtěl spolu s Vámi všemi obnovit toto vyznání, tento slib do rukou našeho drahého Otce kardinála i ostatních biskupů: Otče kardinále, dílu, které jste zahájil a je muž jste požehnal, dílu Desítky duchovní obnovy církve i národa zdůstaneme věrní S pomocí Boží na této dlouhé cestě vytrváme!

Bratři a sestry, vzpomínám na vyprávění o rytíři, který přenesl světlo, rozžaté od lampy u Božího hrobu v Jeruzalémě, až sem do Říma. Kolik odvahy, kážně a starostlivé péče to stálo! My všichni teď máme být takovými rytíři — a nést to světlo, rozžícené Anežčiným svatořečením, tu hvězdu naděje ukřizované a zmrtvýchvstalé, od „prahů apoštolských“ z Říma do naší vlasti. A tam tím plamenem rozsvítit světla u našich oltářů a svatošlánků, rozsvítit naše rodiny, naše společenství, celou naši zem. Jen tak budeme svědky Toho, který řekl: „Oheň jsem přišel vrhnout na zem — a jak prahnu po tom, aby už vzplánil!“ Amen.

TOMÁŠ HALÍK

